

Το ΝΑΤΟ θα πρέπει να εξετάσει το ενδεχόμενο να χωρίσουν οι δρόμοι του με την Τουρκία

Αντίστροφα μετρά ο χρόνος για τη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ -αναμένεται στα τέλη του μήνα (28-30 Ιουνίου)- όπου ο Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν θα κληθεί να πάρει σαφή θέση όσον αφορά την ένταξη της Φινλανδίας και της Σουηδίας στη Βορειοατλαντική Συμμαχία.

Άλλοι εκτιμούν (ή θέλουν να πιστεύουν) πως η Τουρκία θα κάνει τελικώς πίσω, ανοίγοντας τον δρόμο για την ένταξη των δύο χωρών, ωστόσο μερίδα αναλυτών έχει αρχίσει να εξετάζει τι θα μπορούσε να συμβεί εάν η Τουρκία τελικώς δεν αποσύρει το βέτο της.

Ενδεχόμενη τέτοια εξέλιξη θα έρθει σε μια εξαιρετικά κρίσιμη συγκυρία για το ΝΑΤΟ και τις σχέσεις της Τουρκίας με τη Ρωσία, με φόντο έναν πόλεμο όπως είναι εκείνος στην Ουκρανία που δεν αποκλείεται άλλωστε να διαρκέσει πολλούς μήνες. Σημειώνεται πως η Αγκυρα ζητά από Σουηδία - Φινλανδία ανταλλάγματα προκειμένου να δώσει το πράσινο φως για την ένταξή τους στο ΝΑΤΟ, με τον γενικό γραμματέα της Συμμαχίας, Γενς Στόλτενμπεργκ, να αναλαμβάνει ρόλο διαμεσολαβητή.

Μέσα σε αυτό το κλίμα που έχει διαμορφωθεί, και με φόντο τους εκβιασμούς της κυβέρνησης Ερντογάν, δεν λείπουν οι φωνές που προτείνουν «διαζύγιο» ΝΑΤΟ - Τουρκίας, καθώς οι διαφορές μεταξύ τους κρίνονται αγεφύρωτες.

«Είναι η Τουρκία σήμερα πραγματικά η Τουρκία που το ΝΑΤΟ προσέλκυσε ως εταίρο πριν από 70 χρόνια;» διερωτάται η Elizabeth Shackelford, πρώην διπλωμάτης των ΗΠΑ.

Η αποπομπή της Τουρκίας τέθηκε μετά τη σκληρή καταστολή των αντιπάλων της τουρκικής κυβέρνησης μετά την αποτυχημένη απόπειρα πραξικοπήματος του 2016 και δεύτερη φορά μετά την εισβολή της Τουρκίας το 2019 στη βόρεια Συρία.

Το να προσπεράσει κανείς τις ελλείψεις της Τουρκίας μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν η συμμαχία ιδρύθηκε για να σταματήσει την επέκταση της Σοβιετικής Ένωσης, ήταν εύκολο να το κάνει, λέει η Elizabeth Shackelford. «(Η Τουρκία) φαινόταν να κινείται σταθερά προς μια δυτική κατεύθυνση και να αγκαλιάζει φιλελεύθερες, δημοκρατικές αξίες».

Ωστόσο, τις επόμενες δεκαετίες κυριάρχησαν αναταραχές. Με την εκλογή του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν και του Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης (ΑΚΡ) το 2002, η Δύση πίστεψε ότι αυτό θα άλλαζε. «Αλλά η δέσμευση για Δημοκρατία δεν ήταν ακόμα πραγματική και η Τουρκία πήρε μια σκληρή στροφή προς την αυταρχική διακυβέρνηση».

Σύμφωνα με την πρώην διπλωμάτη, ο «αντιδημοκρατικός χαρακτήρας» της Τουρκίας έχει άμεσο αντίκτυπο στην εικόνα του ΝΑΤΟ και υπονομεύει την ασφάλεια της συμμαχίας.

Ο τούρκος πρόεδρος πατά σε δύο «βάρκες» στις σχέσεις του με τη Ρωσία και το ΝΑΤΟ, και η αγορά από την Τουρκία των ρωσικών συστημάτων πυραυλικής άμυνας S-400 θα μπορούσε να «θέσει σε κίνδυνο διαβαθμισμένες πληροφορίες σχετι-

κά με οπτικά συστήματα του ΝΑΤΟ».

Η Φινλανδία και η Σουηδία, των οποίων τα αιτήματα για ένταξη στο ΝΑΤΟ μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία βρίσκουν εμπόδιο -επί του παρόντος- στην Τουρκία, «έχουν ικανούς, επαγγελματικούς στρατούς, αλλά μοιράζονται επίσης τις αξίες (του ΝΑΤΟ), όπως η Δημοκρατία» επισημαίνει, υποδηλώνοντας ότι η συμμαχία δεν χρειάζεται την Τουρκία.

Η αποπομπή της Τουρκίας τέθηκε μετά τη σκληρή καταστολή των αντιπάλων της τουρκικής κυβέρνησης μετά την αποτυχημένη απόπειρα πραξικοπήματος του 2016 και δεύτερη φορά μετά την εισβολή της Τουρκίας το 2019 στη βόρεια Συρία. «Αλλά δεδομένου ότι το ΝΑΤΟ δεν διαθέτει μηχανισμό για την αναστολή ή την αποπομπή ενός συμμάχου, η πορεία προς την έξοδο δεν είναι σαφής».

Σύμφωνα με την ίδια, τα υπόλοιπα 29 μέλη του ΝΑΤΟ θα μπορούσαν να αποσύρουν τη δέσμευση του άρθρου 5 της συλλογικής άμυνας από την Τουρκία, «αναστέλλοντας ουσιαστικά τη συμμετοχή της και οποιαδήποτε βοήθεια λαμβάνει από το ΝΑΤΟ», ωστόσο αυτό θα απαιτούσε μια πιο ξεκάθαρη αξιολόγηση αναφορικά με τα αιτήματα της Τουρκίας και τους κινδύνους που εγκυμονούν.

Η Shackelford ζήτησε αμοιβαίο συμβιβασμό και δήλωσε ότι το ΝΑΤΟ θα πρέπει να αποφασίσει αν η Τουρκία «αξίζει την επίσημη αμυντική δέσμευση». Εάν το ΝΑΤΟ δεν μπορεί να εμπιστευτεί την Τουρκία, θα πρέπει να «εξετάσει τις επιλογές του». «(Το ΝΑΤΟ) μπορεί να είναι καλύτερα (χωρίς την Τουρκία) μακροπρόθεσμα».

Οι Ιταλοί μειώνουν την χρήση του ΙΧ, αλλά όχι του κλιματιστικού και του καλοριφέρ

Οι περισσότεροι Ιταλοί είναι πρόθυμοι να χρησιμοποιούν λιγότερο το ΙΧ τους, αλλά δεν θέλουν να μειώσουν την χρήση του κλιματιστικού και του καλοριφέρ, σύμφωνα με έρευνα του δημοσκοπικού ινστιτούτου Ipsos.

Πιο αναλυτικά, μόνον το 31% των ερωτηθέντων δηλώνει έτοιμο να περιορίσει την χρήση του κλιματισμού, ενώ σε ό,τι αφορά το καλοριφέρ, το ποσοστό αυξάνεται στο 44%. Στο Μιλάνο, την οικονομική πρωτεύουσα της χώρας, μόνον το 22% δήλωσε ότι φέτος ανάβει λιγότερο το κλιματιστικό του.

Σε ό,τι αφορά τις μετακινήσεις, το 63% του στατιστικού δείγματος πρόκειται να χρησιμοποιήσει το ΙΧ αυτοκίνητό του λιγότερο απ' ό,τι έκανε στο παρελθόν και παράλληλα το 58% θέλει να αγοράσει στο μέλλον ηλεκτρικό ή υβριδικό αυτοκίνητο.

Η πόλη της Ιταλίας με τη μεγαλύτερη ευαισθησία στην βιώσιμη ανάπτυξη είναι η Μπολόνια, ενώ οι πολίτες 57 με 74 ετών

Σε ό,τι αφορά τις μετακινήσεις, το 63% του στατιστικού δείγματος πρόκειται να χρησιμοποιήσει το ΙΧ αυτοκίνητό του λιγότερο απ' ό,τι έκανε στο παρελθόν και παράλληλα το 58% θέλει να αγοράσει στο μέλλον ηλεκτρικό ή υβριδικό αυτοκίνητο.

είναι εκείνοι που δηλώνουν έτοιμοι να κάνουν τις περισσότερες θυσιές για να μπορέσει να προστατευθεί - όσο πιο αποτελεσματικά γίνεται - ο πλανήτης.

Παράλληλα, έρευνα της εταιρίας MVR Research έδειξε επίσης ότι το τελευταίο τρίμηνο το 46% των Ιταλών περιορίσε ήδη την χρήση του ΙΧ αυτοκινήτου του, εξαιτί-

ας της αύξησης της τιμής της βενζίνης.

Το 47% των ερωτηθέντων δήλωσε ότι προσαθεί να γεμίσει το ρεζερβουάρ το αυτοκινήτου του σε πρατήρια όπου τα καύσιμα κοστίζουν λιγότερο, ενώ το 32% υιοθέτησε ένα νέο τρόπο οδήγησης, πιο προσεκτικό, με στόχο να αποφεύγει άσκοπη σπατάλη καυσίμων.